

Оголошення.

Оповідуючи наказ ч. 7, проху військових начальників негайно направити прикликаних ветеринарних лікарів в резерв головного військово-ветеринарного ремонтного управління (Круга Університетська 7-в).

Начальник головного військово-ветеринарного управління полковник Сивошанка помішник начальника адміністративно-господарчої управи Гончаренко.

Наказ

Війську Української Народної Республіки.

Ч. 7.

(По головному ветеринарно-ремонтному управлінню).

30 го грудня 1918 року.

Наказую прикликати до війська Української Народної Республіки крім уже прикликаних ветеринарних лікарів, які скінчили курс у 1918 році, ще й тих, які скінчили в 1915, 1916 та 1917 роках.

Термін для явки ветеринарних лікарів до відповідних повітових комендантів вважати двохденний з часу оповіщення цього наказу на місцях.

Прикликаних ветеринарних лікарів направити в резерв головного ветеринарно-ремонтного управління, після вказівок і терміну, котрий дасть голова ветеринарно-ремонтне управління. Оригінал підписав: головний отаман Петлюра, начальник генерального штабу, отаман Осецький, начальник головного ветеринарно-ремонтного управління, полковник Сивошанка. З оригіналом згідно: Т. в. об. начальник загальної управи, сотник Веденський.

УНІВЕРСАЛ

Директорії Української Народної Республіки до трудового селянства.

Громадяне—труженики!

Визволивши Вас од тяжкого ярма гетьманського та московських панів, Директорія дає Вам закони про землю та ліси.

Тяжке лихо було впадо на Ваші голови, але славне республіканське військо під нашим проводом довершило велику народню справу і тепер трудовий народ України має надію пережити лиху годину і взятись до культурної роботи на вільній землі Української Республіки. Директорія з великою радістю заявляє, що земля переходить по закону в руки трудового народу, але Директорія вимагає порядку і ладу.

Земельні управи—сільські, волостні, повітові і губерніяльні під проводом Народного Міністерства Земельних Справ упорядковують земельні діла, і наділять по закону що кому слід, вкажуть, як до діла взятись в добром порядку.

Приложіть же свій спасенний труд до визволеної землі, окропленої кров'ю борців за щастя і волю України. Пошануйте тих, хто пішов на велику боротьбу за свободу в таку лиху годину і хай од Вашого імені завзяті козаки нашої Республіканської армії отримують народню нагороду за пролиту кров і тяжкі труди. Директорія призначила допомогу і нагороду козакам Республіканської армії, що до кінця стоятимуть вірою і правдою за Українську Республіку, і хай увесь народ щирою душею подякує тим, хто і свого життя не пожалів та пішов обороняти всенародно волю і землю.

Народна правда взяла верх над ворогами і хай усі знають, що трудовий український народ зуміє в ладі і порядку далі життя своє влаштувати.

Хай же процвіте народня земля добром і достатком на щастя України і вільне трудове життя Ваше і Ваших дітей.

Директорія Української Народної Республіки В. Винниченко, С. Петлюра, Ф. Швець, Андрієвський, А. Манаренко.

Міністр Земельних Справ М. Шалозал.

10 Січня 1919 року

К н і в.

Київ, 14 січня 1919 року.

Боротьба за право. Недавно ми подавали звітку про депутатію од громадських кругів до Директорії в справі єврейських погромів, які то тут, то там прокидались по Україні. Маємо вже й наслідки тих переговорів. Директорія видала наказ—припинити ці заколоти рішуче збройною рукою, щоб не „плямувати честь армії, трудового революційного українського народу“. Наказ Директорії виходить з того, що всі такі ексцеси—то наслідок провокації, коли всякі непевні елементи свідомо підбурюють селянство й козаків проти євреїв, щоб викликати анархію й заколот.

Звичайно, провокація тут є безперечно, але не сама провокація. Дуже багато важить і загальна темнота людности, що найлегше ловиться на гачок провокації, але ще більше—та атмосфера безправности й безсудности та безкарности, що утворилася за революційних часів. Ексцеси творяться не тільки над євреями: це річ, можна сказати, цілком інтернаціональна і напр. тут у Києві ми знаємо зразки таких ексцесів, яких не підвести під формулу погромів, але які все ж таки ексцесами лишаються. Ці ексцеси тим небезпечніші й шкодливіші, що одбуваються на очах власті і вносять загальне недовір'я до неї та повну незабезпеченність усіх прав, а тим самим дають ту атмосферу, в якій пишним розвиваються квітом і єврейські погроми.

Вітаючи рішучий наказ Директорії в справі єврейських погромів, мусимо проте зазначити, що справу треба ставити ширше. Треба рішуче припинити всі ексцеси і всі небезпечні експерименти на національному ґрунті—однаково, чи виходять вони з провокації чи з темноти, од приватних людей чи од адміністративних органів, і направити чи проти євреїв, чи проти кого иншого. Треба забезпечити нарешті непорушене право кожного українського громадянина самому упорядковувати своє життя й відповідати за свої вчинки тільки перед компетентним судом, а не перед очима до ексцесів і невідповідальними людьми чи органами. Це більше pomoже і проти погромів, ніж найрішучіші накази, які часто лишаються тільки хорошими словами. Мусить бути боротьба за право, а не тільки з поодинокими ексцесами, що впростають на ґрунті загальної безправности, незабезпеченности, цензури та виключного стану.

Земельний закон.

Одним з перших законів, коло яких заходило нове правительство, мав бути закон земельний. І це цілком природно річ, коли згадати, яку величезну для хліборобської України вагу має упорядкування земельної справи. Для нас, для нашої держави, для замирення тепер і для розвитку на майбутність це упорядкування значить усе. Сміливо можна сказати, що вся будучина наша полягає на цій справі і той матиме всі шанси повести за собою нашу країну, хто зможе щасливо розв'язати той Гордів узел, який уявляє із себе наші земельні стосунки.

Чи ж розв'язує його новий земельний закон?

Коли правду говорити, то він зовсім і не новий. Міністерство хліборобства мало вже перед собою зразок і, поспішаючись упорядкуванням пекучої справи, волило йти шляхом не творчої ініціативи й роботи, а тільки наслідування тому законів, який вже раз спробовано було на Україні. Це знаменитий закон Центральної Ради, ухвалений рік тому невеличким гуртком її членів під обстрілом більшевизьких гармат—отже на швидку руч вироблений і з мотивів більш політичних, а ніж державних та господарських, без потрібного намислу й обміркування. Цим власне й пояснюються риси того закону. Як і кожен продукт скорострільного законодавства, згаданий закон мав такі дефекти, які й стали йому на перешкоді, щоб увійти в життя, а окрім того потягли за собою цілу низку чисто вже політичних наслідків. Та слуга реакції, в формі відродженої гетьманщини, що ми діпіру її пережили, була безперечно наслідком земельного закону Центральної Ради. Політичну роль свою він загравав, хоч, на жаль, і не ту, що на неї рахували його автори.

Отже опублікований на-ново закон, за невеличкими, здебільшого редакційними поправками, викликає всі проти себе ті аргументи, які зібрав був коліс його попередників. І найперше те, що це нова спроба однієї з тих „акцій“, що вже збанкрутували; він не розв'язує запутаного вузла, а розтинає його, до того ж так, що користь для справи виходить дуже проблематична, власне ніяка, а що до шкоди, то вона очевидна. Легко сказати: „право приватної власности на всі землі... касується“; може ще легше означити ті або інші норми (буквально ті або інші, бо в законі стріваємо неможливі для кожного імперативного вимання способи: напр. норма користування землею „не має бути нижчою 5 або (sic!) 6-ти десятина“). Це все можна знайти в політичних програмах. Але далеко важче визначити ті реальні способи, якими закон має бути здійснений, до життя переведений. А в цьому ж саме і лежить узел справи, і цього вузла й не торкнувся ніх, коли вже треба було ножем орудувати, законодавці. Без цього закон має вигляд просто декларації—і ще однієї декларації по всіх численних зразках декларативних, більш або менш гучних, торішніх заяв. Як же практично переведе міністерство свою реформу, як воно упорядкує надзвичайно складні стосунки між колишніми господарями та їх майбутніми наступниками, як воно і цих останніх задовольнить—це так само не ясно сьогодні, як і тиждень тому, про це мовчить закон. Адже сама навіть технічна сторона справ, оте розв'язування в натурі, ставлять стільки труднощів, що їх певне й не уявляти собі міністерство, збираючись на земельну реформу. В законі зовсім чимало неясностей (напр. п. 26 про садби), які важко й зрозуміти. Є суперечности (напр. п. 18 про сплату за меліорації і поліпшення новими господарями та п. 20 про одібрання всіх земель у теперішніх господарів на основі закресленої формули „без викупу“, хоча не можна ж стрінути культурних господарств, на які б не були затрачені великі капітали саме на поліпшення“). Є пункти, які просто викликають тривогу,—напр. п. 19, про окремий (?) закон про-де земель, належних „підданним зарубіжних держав“. Нарешті закон мовчить цілком про ті обіцянки, які в останніми часами дано не раз людям, що активно брали участь у повстанні, та погрози позбавити землі тих, що активності не виявляли: адже цей політичний момент теж не мало може заважити в практичному переведенні земельної реформи і сплутати ще більше й так полутані стосунки навіть між селянською людністю. Не кажемо вже, що закон всю Україну розглядає, як однородну й суцільну територію, а тим часом різні краї її мають і свої форми, і свої норми користування землею.

Видимо, що законодавець підходив до земельної реформи не з державною міркою, що бере на увагу і фінансові, і промислові, і навіть просто побутові моменти, а з бажанням утворити певний психологічний ефект, не міркуючи про наслідки. Такий спосіб, що найменше підпадає всяким фантастичним експериментам, не може не викликати тривоги за земельну реформу взагалі, а разом і за долю нашої держави, тісно з тією реформою зв'язану. Адже тепер по селах часто можна почути скептичні голоси: „що воно за знак: зимою нам дають землю, а приїде весна—дивись: земля знов не наша... Ми дуже боїмося, що з такими методами розтинання вузла земельних стосунків цей скептицизм знов виправдається, і селянин на весну знов буде без землі, зате ще з однією пишною обіцянокою: „право приватної власности на всі землі... касується“...“

Ромул.

3 газет та журналів.

Саможерства? Д. Антонович в „Робітничій Газеті“ аналізує партійне розмищення громадських сил на Україні, приходить до такого підрахунку: на Україні єсть дві російських партій—більшовики і протофісовці,—та одна українська, яку складають всі українські державні елементи.

Це—становище, якого не можна терпіти, і завданням часу мусить бути розбиття української єдності на два фронти. Фронт соціалістичний, соціалістичної революції, і фронт революції буржуазної.

Обидва ці фронти повинні бути українськими. Ні більшовики не повинні розв'язуватися в руському морі, ні

фронт буржуазної революції не повинен уходити в лоно антиукраїнського „Протофісу“.

Знається фронт буржуазний уже з'організувався, в його руках вище військово командування і він є паном ситуації на Україні, роблячи владу Директорії досить проблематичною. Фронт соціалістичної революції, як український фронт не з'організувався і емібриони його стоять в недопустимо близькому зв'язку з російським, антиукраїнським і антидержавним більшевизмом: цьому треба покласти край. Цей фронт повинен і в більшовизмі стояти на ґрунті української державности.

В кожному разі розвиття остаточне єдиного українського фронту, вивод українських сил із стану партії в стан нації з борачимися в ній двома сторонами—це є завдання моменту і це повинен зробити постій конгрес нашої партії. Таким чином виходить, що як свого часу доводилося вигадувати українську національну буржуазію для того, щоб була рація існування української соціалдемократії, так тепер мусимо заводити свій власний, без марки „Made in Russia“, більшевизм,—аж тоді матимем гарний розпис „руху державних поїздів“ і можемо подаватися в світі історичної нації. Проте, жаль превеликий, що з сучасним українським більшевизмом у нас ніяк не витанцюється: все він виходить сучо-русський, і доводиться самим нам роздиферціюватися, щоб було, як у людей. Поки що, не входячи в деталі і можливости такого штучного саморозмноження і насильної фабрикації повного антуражу, мусимо зазначити характерну і зворушливу рису: український соціал-демократ—застільки націоналіст і державник, що готовий любезно і оточити себе в різних позах і виглядах віддати. Підкреслимо це цілком серйозно, навіть з тою утіхою, що не вважалося на нашу бідність громадську, патріотизм наш доходить високих ступенів горіння... І все-таки наш порятунок не в наслідуванні схем Сходу і не в соціальних експериментах.

* * *

Шило на мило. Ядов в „Столичном Голосі“ заміну однією звисочної безграмотности новою, українською. Коли було:

Имѣлъ прекраснѣйшъ оубъ „магазинъ“ для „стрижки, брѣвнъ „волосѣй“.

—то тепер стало може й граматичніше, але ще більш не зграбіо:

Онъ мудростѣ вытѣски постигъ и пишеть: „Тут деруть волосѣя, Малюють пальці рук и нѣг“.

Слід було би призначити якогось урядовця, котрий давав би авторитетну консультацію в вивисочних справах, щоб не було нової неграмотности.

* * *

Безпідставні З приводе ексцесів докора. проти євреїв на місцях пише меншевицька „Новая Искра“. Окрім дуже справедливих і розважливих міркувань, які з цього приводе гоняться раз-у-раз висловлювати, єсть і таке місце:

Ми знаємо, що представники єврейського національного секретариата вели розмову з деякими соціалістами-федералістами з приводу останніх подій. Але ж не соціалісти-федералісти мають власть, і потім—чому така дипломатична тайна лежать на дні приватній бесіді—

Одначе: це ж не тайна, що представники с.ф. нар. респ., „Просвіти“, нац. клубу, євр. нац. секретаріята, сніоністи були в голови Директорії і дістали рішучу і задовольняючу відповідь,—про це було, наприклад, в „Новій Раді“ напередодні виходу цього числа „Н. Искры“. Потім: наказ Директорії проти ексцесів був в редакціях газет теж перед неділею 12 січня. Отже прогавивши відоме, не треба робити такого глибокодумного вигляду. „Тоска и недоумѣніе“ походять од неуважности. А „украинская печать“, не ждучи запитаць „Н. Искры“, теж мала в делегації своїх представників: принаймні в делегації були редактор „Н. Ради“, і „Кингара“. Окрім того пороблені заходи в „Інформаційному Бюро“ і окремо перед отаманом С. Петлюрою. Було би цікаво після безпідставних докорів „Н. Искры“ почути якийсь спростування од неї ж до її статті.

* * *

Єдиний „Новая Искра“ нама-фронтон. гається одвести те обивчувачення проти російського громадянства яке в останні місяці дістало стільки яскравих і тяжких для нас підтвержень.

По заведеному обычаю вся російська общенность з'являється вь одній обіця схоби и трактується, какъ обхваченная однимъ стремленіемъ. Еще на-дняхъ „Столичный Голосъ“, переводяцій за русскимъ языкъ мысли украинской „Трибуны“, оперирує сь документами исходящими отъ „Союза Возрожденія Россіи“, призыває къ отбвѣтв росіійскую демократію... Къ старымъ

обычаямъ и аргументамъ присоединяются и новыя. Когда ставится на очередь вопросъ о соглашеніи украинска и украинской демократіи, отводъ аргументируется тѣмъ, что такое соглашение уже достигнуто, притѣмъ рѣшѣтсѣ сговоръ, легко осуществимый съ єврейскими социалістическими партіями.

І як-же було не кликати виходу демократію, коли в „Союзъ Возрожденія Россіи“ входять російські кадети, народні соціалісти, меншевики, есери, коли симферопольська нарада визнала за народню армію армію Денкіна, добровольців, офіційних ворогів федералізму (Київ, Катеринодар!). А це-ж факт, що „Союзъ Вѣр. Россіи“ випускає проти української погромні прокламації, і не секрет, що писала, хіба і даремне закрита, але все-ж така стокрот недоброї пам'яті меншевицька „Кіевская Мысль“.

На біжучі теми.

Шовіністичне.

Прошу, я—теж шовініст. Треба вам знати, що виховання в найкращих традиціях:

Б'ють тебе в пику, а ти: — Прошу, не дуже, бо так мовна і зуббб...

Зуби вибили, а ти: — Прошу, люде добрі, подивіться, як мене збезчистили.

І через те, що мене били, ідея моя мала стати в очах людської крале.

Кумедний собі чоловіча—російський інтелігент: поки нас били він казав:

— Да, они правы... чертъ ии знаеть в чѣмъ, но посмотрите, какъ ихъ мутять! Навѣрно, напрасно... Показалось, что не „напрасно“.

Били нас не дурно, били діло.

І в самім ділі: Ви собі, може, думаете, що „Ромови про сільське хазяйство“ Чикаленка—це одно.

А повстання чи заміна вивисочне щось зовсім, зовсім инше.

Один чорт. Починається „Ромови“, а кінається незалежне суверенно українською державою.

При цьому „Ромови“ не зосються десь там у минулому, а в дати в суверенну і йдуть раз-у-раз усім ходом державности.

Ви, наприклад, обурьєтесь, на вивисках так щиро поставите всі точки над „і“, що аж нікуди.

— Новиків, а чом же не Новикови? Подивіться, як підписував Драгоманов, як С. Фремов підписується.

— Вибачайте, Новиков—кошак.

Він купує правдописний зображок А. Ніковського, котрий, соромна казка, в кінці виписав рестроєві привітці: Фремові,—хоча читаеть що-дня в „Новій Раді“ писав свого редакційного колеги, проте Новикову звелено змалювати вівіску „граматично“.

Він іде до малюара і словами пісні вимовляє: — Спиши-ж мені на папері, А хоч на китайці.

Як не сплинеш із-вечора, То я умру вранці.

Бо наказ коменданта—то ж не жарти. Малюар міркує: — Беруться круто. В українській справі ставляться вже всі точки над „і“. І пише:

— „Новиків“, „Новиківка“.

А воно прехороше було б написати—Новиков, оддавши „в, в, тріски до самовара.

І виходить знов граматично: Бідний Н. Ф. Балієв перерисовує собі також вивіску. Було: „Летучая Мышь“.

Він міркував довго і виписав граматично: — „Летуча Миш“.

Мій приятель, Михайло Виткович, добре підписав на явній в „Летучей Мыши“, довго підписав Н. Ф. Балієва і умовляв його:

— Українсьуйтесь, дорогий, кита Федоровичу! Беріть приклад з мене: я—чорт його знає якої нації, і вже готовий. А ви—вірмени і вам дуже просто.

А Балієв на це одповідав: — Я нічого не імью про вас. Ви видите, я вивіску хорроше написав?

— О, чудово! Дайте я вас пошлідую...

А тим часом з вивіскою виписав граматично, але бо-зна-що: „Летучая Мышь“—по українськи буде—нажам, а не „летучая миш“.

Було б Балієву просто вийти в лапки назву свого театру: — „Летучая Мышь“.

А де-ж тоді українізація чому тут шовінізм?

Натурально, тут українізації нема.—сама досада.

Українізацію я зробив би так: Взяв би Балиєва за поли і сказав: — Поки в Москві скрутіться—в Києві змелеться. Нате вам, серденько, театр—грайте. Ви—майстер постановок, ви отченаша потрапите оцінювати,—отже можете в репертуар ввести скільки п'єс українських. Всі будуть раді. Зате спроба виїде надзвичайно інтересна і для вас і для нас: як підійшов би до цієї справи режисер з завичками західно-європейського театру?

Це вже буде більша українізація, ніж: „Летюча Миш“.

Потім. Присилає мені один артист драматичного театру копії нових вивісок на Галицькому Базарі. Осб одна:

„Малювання таблич по руськи і по українськи, примання тільки гооких виробленій, малювання на знаках двірках; і про...“

„Трохих виробленій“—це, очевидно,—„невеликих заказів“.

А ще краща друга вивіска в кіно:

„Сьогодні—Фалшивий Дитина або загинуть дитя, захоплят драма у 3 т. звірх програм комедія“.

Мабуть—піданиута дитина, приймак або що.

Ну, та Бог з ними.

Я про шовінізм так-таки нічого й не сказав.

І хотів довести, що мусять ввирати між українським шовінізмом і більшевизмом.

Бо активність єсть в шовінізмі, а не в пасивному обивательстві і не в академічнім меншевизмі. Тільки що шовінізм повинен бути оправданним реальною силою самих шовіністів.

Коли ж її нема, тоді справа кінчається сумно.

Проте, дозвольте иншим разом докладніше обіргунтувати шовінізм, а тепер мене цікавить вивіска:

— „Мебел“.

Побачив чоловік, що кінці слів ввирзували, і собі м'якого знака місць „б“ одтяв.

Обиватель мусять писати граотно, і в цьому мій шовінізм. Але треба йому допомогти.

Треба, щоб був не— Фалшивий дитина, А справжній громадянин України.

А. Яринович.

Міністерствах.

Козі норми оплати вчителям.

Заходами міністерства освіти спішно розроблені і внесені в раду міністрів нові норми оплати праці учителів нижчих початкових шкіл і учителів вищих початкових шкіл. Згідно цим штатам учителів нижчої початкової школи буде одержувати 450 карб. в місяць, а учитель вищої початкової 600 карб. в місяць. До згаданої оплати додаються затверджені законом 19 листопаду відсотки. Пятилітня учителью нижчої початкової школи оплачується 300 карб., учителю вищої початкової школи 400 карб. В нижчих початкових школах призначається по 300 карб. на сніви на кожний комплект. Значно підвищується оплата праці учителя співів в вищій початковій школі. Штати мають бути затверджені Директорією не пізніше 15-го січня до старому стилю. І ввирзується з незного січня 1919 року до нового стилю.

Від міністерства фінансів.

Згідно наказу Директорії міністр фінансів, на прогазі від 9 до 15 цього січня, закрав усім, без винятку особам доступ до сейфів, що знаходяться в приватних комерційних банках та товариствах взаємного кредиту.

Це розпорядження міністра фінансів зроблено тому, що до уряду дійшли відомості, що деякі члени так званого „Професіу“, який панував в політично економічному житті України за часи гетьмана ввирбувають з своїх сейфів гроші й другі цінності і ввирзують за кордон, де ведуть шпідливу агітацію.

Для повирни цього провадиться огляд усіх сейфів, після чого доступ до їх буде заввільнений.

Хроніка.

◆ Згальні збори членів партії с.ф. 9-го січня в залі Українського Клубу одбулись згальні збори членів партії с.ф. Збори в значній мірі носили організаційний характер. Після справоздання комітету про минулу діяльність, збори ввирслушали доклад і обмінялись думками про сучасний політичний момент.

Між иншим збори висловили побажання про утворення блоку з українськими демократичними партіями, програми яких наближаються до партії с.ф. на певній платформі, а також і про встановлення контакту з спорідненими по програмам неукраїнськими партіями. Умови блокування та контакту має ввиробити головний комітет партії.

Після цього збори приступили до переобрання київського міського комітету. Вільніший голосів комітет обрано в такому складі: А. С. Сивачевський, А. І. Лещенко, М. А. Галич, Н. М. Майстренко, М. Н. Сланько, С. Г. Паланичка, І. І. Мірний, О. Т. Андрієвська, д. Завадський, В. В. Капельнік та д. Пешар.

◆ В головному інтенданському управлінні. Ідеданство з давніх давніх було символом хабарництва та крадіжок. За царських часів цілком чесних урядовців та поставщиків, які великою зграєю оточували цю хлібду інституцію, було дуже мало. Давати хабарі тоді було такою звичайною річчю, як наприклад давати цигарку гарному знайомому. Але те, що робилось в інтенданстві в останню гетьманщину і особливо в часи панування „доброволії“, перейшло вже всієї границі і стало навіть там чимось надзвичайним. Напр. було асигновано 10 мільйонів на фураж та ин. для добровольчої армії; рахункових же документів пригатовлено тільки на 28 руб.—на яєсь сало. Де решта грошей ділась, ніхто не знає і мабуть ніколи не буде знати.

Таких шахрайств на величезні суми зараз розкрито чимало; у свій час слідство і суд, мабуть, дадуть громадянству відомості про них. Зараз, там енергійними й чесними людьми провадиться інтенсивна робота по розкриттю злочинств і реорганізації цієї „хворої“ державної установи. Поставщиків, здебільшого спекулянтів, пропонувано замінити кооперативами, які, перна річ, будуть і повільні бути чесними та совісними агентами поставщиків.

◆ Концерт бандуристів У неділю 12-го січня в Луцьких касарнях, де стоять січові стрільці, було улаштовано концерт бандуристів під орудою д. Ємца. Співи і гра бандуристів зробили велике, гарне враження на стрільців, які вперше почули спів і гру козацьких дум і пісень на нашому національному струменті—кобзі.

◆ Комітет допомоги дітям при У. Ч. Х. Голова комітету київського відділу Українського Червоного Хреста просить всіх членів комітету працювати на нараду, яка призначається на завтра 15-го січня о 7 годній вечора в кабінеті члена управи Д. Одрани. Володимирська 33, буд. губ. земської управи.

◆ Комітет допомоги дітям при У. Ч. Х. Народа членів „комітету допомоги дітям“ при Українському Червоному Хресті призначається на завтра 15-го січня о 6 годній вечора в кабінеті члена управи Д. Одрани, Володимирська 33, буд. губ. земської управи.

По Україні.

— Кам'янець-Подільський державний український університет. Ректор Кам'янець-Подільського державного українського університету проф. Огієнко запрошує професуру київського державного українського університету прочитати по кілька лекцій в кам'янецькому університеті, як знак єднання обох університетів

Ординарний професор Федорів приком міністра народної освіти призначений ординарним професором по кафедрі практичної механіки до кам'янецького університету.

Професорська рада кам'янецького університету на засіданні 28 грудня 1918 року постановила приймати до університету вільними слухачами учителів народних шкіл, бо вони в більшості своїй свідомі українці і визнаються великою роботоздатністю.

На тому ж засіданні професорська рада постановила просити міністерство освіти, щоб дозволено було вільним слухачам кам'янець-подільського державного українського університету складати додаткові іспити на матуру не при гімназіях, а при університеті в комісіях з професорів університету.

У веснянім семестрі 1919 року ординарний професор київського університету Д. Граве прочитає в кам'я-

нецьким університеті п'ять лекцій на тему: „Нові ідеї в математиці“.

Професорська рада кам'янець-подільського державного українського університету на засіданні 28 грудня 1918 року постановила: вважати на те, що кам'янецький університет—університет український і, як такий, повинен підготувати не тільки вчених українців, а й свідомих громадян, і що студенти—бувші абітурієнти російських гімназій не знайомі з предметами українознавства—визнати обов'язковим для студентів всіх факультетів іспити по українській мові, історії України й історії українського письменства.

— Селянський з'їзд Уманщини одногослоно постановив:

1) Висловити Директорії й Республіканському війську щирю подяку за тяжку працю по визволенню трудового люду з підгетьмансько-поміщицького ярма.

2) до скликання конгресу трудового народу Директорія є єдина правомочна верховна влада Української Республіки.

3) Директорія повинна, яко мога скорше провести соціальні та політичні реформи, аби таким чином зміцнити селянство і робітництво.

4) Директорія повинна заявити, що трудовий народ України хоче жити в згоді з трудовими народами всього світу, але ж ні в якому разі не допустить порядкувати в себе.

5) Аби забезпечити сувереність Труд. Укр. Республіки на землі і волю трудового люду, Директорія повинна з'організувати армію на основі строгої дисципліни й порядку.

6) Саме трудове селянство і робітники повинні подбати, аби не допустити руйни і анархії, бо тільки порядок і дисципліна в цей мент дасть спромого селянам і робітникам організувати і утримати владу в своїх руках.

7) Директорія повинна вжити всіх заходів, аби трудовий конгрес був зівзаний в свій час.

Директорія У. Т. Р. повинна вжити самих рішучих заходів, аби всі зарештовані з добровольської і гетьманської армії офіцери і генерали, а також і „карательні отряди“ понесли саму найтяжчу кару.

Закон про землю в Українській Народній Республіці.

(Д а л і).

Розділ III. Перехідні заходи.

20. Вивласнення всіх земель з їх водами, лісами, надземними і підземними природними багатствами в межах Української Народної Республіки переводиться без винятку.

21. За теперешніми дрібними господарями залишаються земельні частки в їх користування не більш 15 десятин на господарство. Безземельні й малоземельні з тих округ, де не вистарчить землі на трудовий мінімум (ст. 13), одержують землю в тих місцях, де є більше землі, але її здвизненням трудового мінімуму.

Примітка 1. Для земель пісокватих, солончакватих, болотняних та облогоючих ця норма (15 десятин) підвищується постановою Повітової Земельної Управи з затвердженням Міністерства Земельних Справ. Такі земельні частки, по бажанню господарів можуть бути передані ними тільки в розпорядження Держави на певних умовах.

Примітка 2. Сади, виноградники, хмільники і инші подібні частки в нормах, зазначених цєю ст. 20, залишаються в користування теперешніх господарів.

22. Землі довгострочної, строком більше 10 літ, та спадкової оренди (членившли, вільні люди 1-го та 2-го розряду) залишаються в користування цих орендарів на загальних умовах (ст. 21). Короткострочні оренди договорів (менш 10 літ.) касуються. Дрібні орендарі, що орендують не більш 15 десятин повертається зарплатість посіву і орання по оцінці Земельних Управ.

23. Всі оренди договорів, на користування землею заключені пізніше 18-го січня 1918 року хоча б й на час довший 10 літ на землі сільськогосподарського користування скасовуються з всіма їх обов'язками і орендарі мають право одержати землю в користування на умовах зазначених в ст. 28.

24. Всі землі, які до видання цього закону були в розпорядженні органів місцевого самоврядування і

ріжних громадських та наукових установ у порядку ст. 9 і 10 основних положень залишаються в їх користування, що підлягає остаточному затредрженню Народного Міністерства Земельних Справ.

25. Садбні частки землі під оселями і ріжними господарськими торговельними і промисловими підприємствами залишаються в користування їх власників у кількості, яка встановлюється Земельними Управами чи органами місцевого самоврядування по приналежності і затверджується Народнім Міністерством Земельних Справ.

26. Для забезпечення нормального розвитку існуючих цукроварень і гуралень залишається необхідна кількість землі в розпорядженні Повітових і Губерніяльних Земельних Управ до того часу, доки налагодиться правильне постачання цим підприємствам сільськогосподарського продукту. Норми необхідних для цукроварень і гуралень частків землі встановлюються Земельними Управами і стверджуються Народнім Міністерством Земельних Справ.

27. Всі наші землі, не зазначені в § § 21—26 переходять до порядкування Земельних Управ і складають запасний земельний фонд Української Республіки.

28. Одночасно з землями від бввших власників переходить до розпорядження земельних управ живий і мертвий сільськогосподарський реманент, за винятком тієї кількості його, котра необхідна для ведення приватного господарства чи торговель і промислових підприємств, згідно § § 21, 23, 24, 25 і 26 цього закону.

Примітка. Сільськогосподарський реманент передається в гуртове користування трудових сільськогосподарських спілок, в користування котрих буде дано частки землі. Порядок передачі й користування реманентом установлюється окремим законом.

29. З земель, призначених для приватно-трудового користування, в першу чергу задовольняються потреби місцевого малоземельного та безземельного хліборобського населення, а в другу чергу задовольняються потреби місцевого нехліборобського і не місцевого населення.

Примітка. Малоземельними вважаються такі хліборобські господарства, площа котрих не задовольняє потреб їх сімей при веденні господарства звичайним для своєї місцевості способом.

30. Культурні хліборобські господарства передаються неподільними в користування селянам, які мають об'єднатись в трудово-хліборобську спілку. Організація спілок провадиться повітовою земельною управою по нормальному статуту, виробленому міністерством земельних справ.

31. Планації цукрових буряків і инших культурних рослин, за якими буде визнано особливе значіння, можуть бути одведені земельними управами в приватно-трудове користування з умовою не зменшувати посівну площу цих культур.

32. Шлеміні росадники, питомники, насіннєві та селекційні господарства переходять в цілому в порядкування земельних управ, котрі або самі ведуть хазайнування, або передають їх органам місцевого самоврядування, науковим закладам та хліборобським спілкам.

33. Землі, які залишаються після наділення місцевого населення, доки буде вироблений центральним органом земельної реформи план розселення і переселення, можуть даватись в тимчасове користування місцевому населенню поверх наділення норм, на умовах, встановлених земельними управами.

34. Угоддя, як луги, вигоди, пасовиська і инш., які не входили в загальні плодощин на громадських землях і на землях надільного фонду цієї ж категорії можуть зоставатись, по постанові громади в громадському неподільному користування.

35. До сільських громад переходить право розпорядження і використання тих природних цінностей землі, котрі мають загальне значіння, належали бвшнім землевласникам і були в сервітутному користування селян, себ-то ставей, річки, каменоломці, торф'яники то-що. Порядок користування зазначеними цінностями установлюється земельними управами.

36. Про умови порядкування і користування землями муніципальних (міста, містечка, посольки) установ має бути видано окремого закону.

Народний міністр земельних справ

М Шанова.

Війна Росії з Україною.

Совіту народніх комісарів Російської Республіки.

В одвітній телеграмі комісара по справах закордонних від 10-го січня повторюється ухвалення від прямої відповіді. Затверчується встановлена участь совітського російського війська в нападі на Україну. В той же час знову пропонується вступити в мирові переговори, чим потверджується фактичний стан війни між Росією та Україною. Згідно з заявою Директорії Української Народної Республіки від 9 січня 1919 року Директорія вважає, що російський уряд цією відповіддю офіційно оповіщає Української Республіці ту війну, яку фактично веде проти українського народу з того момента, коли він вступив в боротьбу з гетьманом. Користуючись цією боротьбою російський уряд в перші дні повстання став захоплювати територію України і зрадинські бити в синю республіканське українське військо, яке билось з гетьманським військом. Директорія Української Народної Республіки заявляє, що стверже оповіщення війни Української Народної Республіці, яке міститися у відповіді комісара по справах закордонних,—Директорія приймає і всі наслідки цього складає на того, хто нападає.

Телеграми.

(Од Укр. Тех. Агентства).

На південно-західному фронті. (Радіограма).

Польські банди грабуючи населення, тікають на Грубешів під натиском наступаючого мого війська. По відомостях вони концентруються в Грубешові, де думають дати одсіч. Ведуть агітацію польські поміщики й ксьондзи, які проповідують священну війну і похід на Київ.

Командуючий південно-західним фронтом полковник Осіляно.

Настрій селян.

ЗОЛОТОНОША, 11. По волостях відбуваються селянські сходи, котрі всебічно обмірковують справи біжучого менту.

Настрій населення гарний. Селяне бажать твердої влади на місцях, котра могла б забезпечити спокій населенню. Маси селянства покладають всі свої надії на Директорію, очікують її наказів. По волостях спокійно.

Брак учителів.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ, 11. Через брак учителів для вищих початкових шкіл котрих одкрислось за час революції коло сотні, подільське губ. земство клопочеться перед міністерством освіти, про відкриття в Кам'янець-Подільському довірчих учительських курсів та учительсько-го інституту.

Нарада по Садівництву.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬК, 11. Першого лютого подільське губ. управа сільнає в Кам'янці губерніяльну нараду інструкторів та техніків по садівництву.

Висипний тиф.

МЕЛІТОПОЛЬ, 11. Пошесть, висипного тифу набирає незвичайно широкых розмірів. Лікарні переповнені хворими. Брак лікарів та ліків. Міська дума вживає енергійних заходів в справі боротьби з цєю пошестю.

Позина.

КАТЕРИНОСЛАВ, 11. Комісія по поновленню промисловости ухвалила звернутись до правителства з проханям позички в 5 мільйонів під грам який мається на заводах, для виплати робітникам на утримання.

Махновці.

КАТЕРИНОСЛАВ, 11. В губерніяльній в'язниці знаходиться 240 махновців, які відкаються до військовоземельного суду. Утворюється комісія для збору копій на утворення грандіозного монумента 14 козакам, які загинули в боротьбі з махновцями.

Офіцерські відділи.

БЕРДІН, 11. З останніх відомостей становить в Бердіні зміняється на користь правителства головою завдяки активній участі офіцерських відділів. Більша частина редакцій газет знаходиться ще в руках групи Спартак. Остання запропонувала правителству звільнити всі редакції за винятком редакції „Форвертса“, на що правителство не згодилося.

Заява франц. міністра закорд. справ.

ЛОНДОН, 11. „Дейлі Телеграф“ містить таку заяву французького міністра закордонних і делегата на мирову конференцію Пісона в справі них працінів, котрих додержуватись мають на мировій конференції.

Франція залишається вірною своїм принципам, котрі примусили її вести війну і котрі підтримували її за весь час війни. Франція вступила в ряди борців тому, що вона повинна була захиститись проти нападу ворогів. Вона обстоюватиме на мировій конференції відновлення правди й правосуддя, котрі зовсім відповідають цим принципам за котрі борюється французький народ. Треба вжити всіх заходів, щоб Франція в майбутності могла оборонитись перед усіма подібними нападами. Правосуддя й справедливість одні тільки можуть бути базою майбутнього миру. Тому Франція сподівається, що вона виправить всі дані несправедливості, зробить підрхунок кривавої війни таким чином, щоб у майбутності уникнути подібних кривавих сторінок історії світу.

С'асування латиських комісій.
МОСКВА, 11. По відомостям із Латвії воєнно революційна рада Латвії опублікувала декрет, яким всі латиські комісії в совітській республіці касуються і всі справи передаються політичному департаменту латиських рад й революційним комітетам.

Переворот у Польщі.
ВАРШАВА, 7. Вночі на 5 січня гурток офіцерів з полковником Янушайтисом на чолі намагався при допомозі дурних ними солдатів зробити переворот. Змовники заарештували голову ради міністрів, Морачевського міністра закордонних справ Василевського та команданта міської міліції Баржеховського. Одночасно зроблено невдалий замах на міністра внутрішніх справ Тугутта. Тугутта вночі також був заарештований. Потім змовники намагались заарештувати начальника штаба Шептицького, але офіцери, які повинні були заарештувати Шептицького були самі заарештовані своїми ж солдатами, що арозуміли наслідки перевороту.

Коли змовники офіцери вже хотіли заарештувати Шпелсудського, то з наказу полковника Бервєцького, були заарештовані своїми ж солдатами. Всі заарештованих міністрів було звільнено.

Потім було заарештовано всіх кандидатів у правительстві змовників на чолі з Свєстафівем кн. Сапігою.

Спроба перевороту викликала загальне обурення.

В зв'язку з зловідомим наміром рада міністрів постановила завести у Варшаві та повіті особливий стан.

Підвищення тарифів.
БЕРЛІН, 10. Через надмірне підвищення експлуатаційних витратів гадають значно збільшити тарифи. На підставі переговорів з представниками залізничних управлінь повідомляють, що тарифи буде підвищено навіть більше, як гадали спочатку.

За кордоном.

Арешти у Варшаві. Як повідомляє "Кур'єр Поранни", у Варшаві заарештовано біля 30 осіб, котрі належать до партії большевиків. Де-які з них недавно приїхали з Великої Росії і мали з собою багато грошей. Між іншим арештовано сестру Троцького-Бронштейна, котра мешкала в готелі "Полонія" під прізвиськом "Маша Домбровської" і якогось Георгія Ломова, що був заявлений як "Каминський". У обох останніх знайшли біля п'яти мільйонів марок. Ці гроші були признані на большевицьку агітацію в Польщі. Як викрило слідство, большевики були в тісному зв'язку з німецьким послом у Варшаві гр. Кеслером. Ця обставина, відомо, змусила польський уряд вислати гр. Кеслера за межі Польщі.

Польською владою арештовано також большевицьку делегацію, котра приїхала до Варшави під фірмою російського червоного хреста.

З приводу цих арештів польські комуністи улаштували демонстрацію, котра зробила спробу визволити ув'язнених у Брюльовським готелі. Виникла сутичка між демонстрантами та польською вартою, під час якої було, кілька убитих й дуже пораниених.

Боротьба німців із поляками. Як повідомляють варшавські газети, в Познаньщині виникли криваві події.

По урочищі маніфестації в Познані з приводу приїзду п. Падеревського, німці постановили 27 грудня улаштувати контрдемонстрацію.

На поміч заатакованим підоспіла польська народня міліція, котра вступила в бій з німцями. То було гаслом для виступу поляків проти німецького війська в других місцях міста.

За кордоном. Боротьба німців 2
Поляки, на чолі котрих став голова польського союліства в Німеччині, простий тесляр Лянге, швидко взяли верх над німцями, одну за другою почали роззброювати німецькі частини, захопили арсенал і всі урядові будинки.

Через два дні м. Познань було вже у польських руках.

Поляками здобуто дуже багато амуніції, харчів та убрання.

Польська Народня Рада, що взяла на себе вищу владу, оголосила в місті стан облоги.

Разом з тим поляки майже безболізно здобули всі форти Познанської фортеці.

Звістка що до подій в Познані, як блискавиця, розійшлась по провінції, і поляки почали роззброювати по других містах німецьке військо.

В Познань з Штетина та Бреслава вислана німцями допомога, але вона була обеззброєна поляками.

У зв'язку з цими подіями, польська жандармерія заарештувала польського письменника й публіциста Владислава Студницького, знаного своїм германофільством.

Всякі звістки.

Відозва сьвдепів до салдат антанти. Московський "світ" р. і с. депутатів оголосив на шости європейських мовах відозву до салдат антанти. Заголовок написаний грубими літерами: "Зачьмь вась послали на Україну?" А далі: "Солдати! Война кончилась. Вась призывали на войну подь лозунгомь уничтоженія германского милитаризма. Теперь германский милитаризмь уничтоженъ. Кайзеръ бжжалъ. Во всей Германіи власть находится въ рукахъ сов. раб. и солд. депутатовъ. Цьль войны достигнута. Ваши правительства зъявили, что они ведутъ борьбу за освобожденіе Сербіи, Черногоріи, Румыніи, Бельгіи и Сьверной Франціи.

Теперь всь эти страны освобождены. Зачьмь же ваши правительства не посылають вась домой, а гонять на Украину, втягивають вась въ войну с Россіей?

Як бачимо відозва, і заяви совітського уряду, ніби совітська республіка не думає воювати з Україною—розходяться.

Дописи.

М. Ніжин. Перша вистава. Ніжин наразітї дїждься свого визволення з під реакційного ярма. Поволі національне життя почало заявляти свої права і витисняти чуже, московське.

Т-во "Просвіта", яка раніш мистилась у якомусь брудному куточку, за допомогою української влади придбала собі помешкання і одержала дозвіл на театральну залу російської трупи п. Боярева, яка допіру заловольняла публіку антихудожніми й навіть похабними виставами—любками. Ця трупа робила своє діло: навіть тепер і то куплетист співав про те, як "Наша Родина" роспалась на куски і з чого це так, мовляв, вийшло. Куплетист (п. В.) з трагічними нотками в голосі оповідав про це публіці, яка, як звичайно, йому плескала. Після цього трагічного (для кого?) шлю яке-небудь "Яблочко", або вахчаня пісня "Лейся бжлоє вино" та інше.

Українці нетерпляче чекали свого театру і наразітї дїждьлися.

9/1 Т-во "Просвіта" поставила традиційну "Наталку-Полтавку". Можна сказати, що вистава пройшла досить гарно. Де-які хиби, звичайно були.

Триста співати темпом бажаним йому, а не навпаки.

Треба зауважити, ще перед початком вистави студеським хором був проспіваний український гимн "Заповіт" і "Слава Україні" К. Стеценка. Хор співав невдало, не було в співах масинности і, тим більше, художнього виконання.

Це можна пояснити роз'їздом хороших сил на каникули і тому можна сподіватись надалі кращого.

Публіки було більш як треба.

Перший виступ українських аматорських сил публіка зустріла дуже прихильно. Бажано б було побільше українських вистав, які могли б привчити публіку до художнього смаку, а то й досі приходитьсь помічати, що публіка далі "Яблочка" нічого більше не бажає і навіть сама в театрі "Декаречі" викликає як не "Яблочко" то "Казбек" або "Лейся бжлоє вино".

Пора покласти цьому край і "виховати публіку художніми українськими виставами.

В м. ГОРОДНІ (на Чернігівщині). Коли Городня була зайнята большевиками, зараз же утворився військово-революційний комітет, який і видав такого наказу:

"Українська совітська соціалістична республіка. Городнянський тимчасовий військово-революційний комітет. Декрет № 1.

Тимчасовий військово-революційний комітет постановив:

- 1) Городнянську міську думу роспустити.
- 2) Міську управу тимчасово перетворити на комісаріят по міських справах.
- 3) Наказати членам міської управи, а також завідуючим тими або иншими відділами міського хазайства, залишитись на місцях та енергійно продовжувати свою роботу під керівництвом комісара по міських справах: Голова П. Петровський. Секретарь К. Дорюфів.

Другим декретом теж саме зроблено і з повітовим земським зібранням та повітовою земською управою. Комісаром по земським справам був призначений д. Жук.

Лист до редакції.

Вельмишановний Пане Редакторе!

В газеті "Постлїднія Новости" № 5373 і 5375 під 4 і 5 ч. м. були надруковані замітки в яких згадувалося ім'я союзу товариств заводчиків і фабрикантів на Україні в зв'язку з діяльністю ревізійної комісії перебуванням громадських діячів в м. Одесі—в зовсім невідповідним дїйности освітленні, через що просамо дати місце стьсному поясненню.

1) Союз товариств заводчиків і фабрикантів на Україні (Суозіф) з проханням про ревізії поміщень як для установ, так і для яких би то не було окремих осіб не звертає ні до названої комісії, ні до инших державних установ, але всюди, де цього вимагала необхідність вискокаувався проти ревізійної фабрично-заводських поміщень, бо такі ревізії вводять дезорганізацію у промисловість—для того Президія союзу товариств заводчиків і фабрикантів на Україні заперече категорично свій зв'язок з діяльністю вищезгаданой комісії.

2. Що ж торкається перебування громадських діячів в Одесі, то президія союзу вважає потрібним зазначити, що кервничі союзу, як такі, ніякої участі в праці, яка ведеться в Одесі, не приймають і союз не має там своїх представників—і що, маючи на меті своє виключне завдання: відродження української промисловости і перехід її в нормальні обставини—продовжує працю в тому напрямку і зараз.

С щирою пошаною Президія союзу товариств заводчиків і фабрикантів на Україні.

Література, наука.
Нові видання:
Гр. Гетьманець (Гр. Сьгобєвчїні). *Даші перші народолоубчі і письменники—поети.* (Доленга—Ходаковський, Цертелєв, Максимович, Срезневський, Бодянский, Метлинський, Артемовський-Гулак, Боровиковський та инші). Вид. т-во "Дзвін". Біограф. бібліотека, ч. 5 Київ 1918, стор. 42, 80, ціна 2 гр. 80 шар.

П. Пожарський. *Нариси з історії української кооперації.* 3 передмовою й портретами кооператорів. В-во "Українська кооперація", № 1. Київ 1919, стор 80, вел. 80, ціна 8 гривень.

Котляренко: Ручна праця в школі.— **К. Безкодарний:** Єдиний шлях.— **П. Пелєс.** Лист до редакції.— **Д-р В. Підласцький:** До питання про гігієнічні умови праці вчителів.— **С. Русова:** Микола Лисенко.— **О. Кружанівський:** Про найголовніші правила укр. правопису. З життя вчительських спілок.— Шкільна хроніка — Критика.— Нові книги.

Повідомлення.

Редація журналу місячника "Вісник наукового вістника генерального штабу" і нового популярного, ілюстрованого, громадсько-військового тижневика "Наш Прапор" прохає всі редакції газет українських, російських, польських та єврейських, що виходять на Україні, надіслати нам свої газети взаїм наших журналів. Всі видавництва запрохуються надіслати на редакцію всі твори, що торкаються військового життя. Адреса: Київ, В. Підвальна, п. ч. 3. Редація "Вісника наукового вістника" і "Нашого Прапора".

Інформаційне бюро при військово-видавничому відділі генерального штабу прохає всіх осіб, що перебувають із місць і мають цікаві відомости або документи про військові події на місцях, зайти від 10-2 години дня до бюро, що міститься по В. Підвальній вул. 1 пом. 3.

Культурно-просвітній відділ інформаційного бюро армії У.Н.Р. сповіщає, що тяжеві інформаторські курси відкриваються 15 січня о 10 г. ранку в народні аудиторії ч. 26. На Бульварно-Кудрявській вул.

2-ий Делегатський учительський з'їзд відкривається в середу, 15-2 січня о 11-ти год. ранку в помешканні 1-ої Олександрівської гімназії (Бібік-Бульвар).

Помешкання для делегатів з'їзду відведено в Софійській Духовній Школі (В. Володимирська, у дворі Софійського собору), авертається до служителя школи С. М. Володаря. Справки: в Ц. В. Васєльна 11 пом 2 від. 10-4 год.

Пресу всі державні Інституції громадські й приватні установи надіслати до інформаційного відділу центрального інформаційного бюро (Хрещатий переулок ч. 5) свої певні адреси і №№ телефонів.

Завідуючий інформаційним відділом Сергій Хо. В економічно-адміністративному інституті 12 січня відбулось засідання комітету і ради лекторів інституту, на якому постановлено початок викладання лекцій перелєк з 15 січня на поводілєк 20 січня о 5 г. 30 хв. веч. На засіданні був узвєлений розклад лекцій на бжжучий семєстр.

Слїдуюче засідання комітету і ради лекторів призначено на 15 січня о 6 г. вечора в помешканнї інститута (В. Васильєвська 25, пом. 13). Порядок дня: організаційні питання, вибори завідуючого науковою частиною інституту і деканів відділів і бжжучі справи.

Засідання голови к-ту упр. партії с.ф. відбулось сьогодні о 1 г. год. дня. Українське наукове товариство. В п'ятницю 17 січня 1919 р. в помешканні наукового товариства в 6 год. вечора відбулось засідання природничой секції.

Порядок денний: 1) Доклад проф. П. Тутковського "Від єгипту до України". 2) Доклад М. Безбородька "Роль металлографічного методу в петрографії". 3) Візучі справи.

Секретарь В. Різниченко. Президія упр. нац. союзу повідомляє, що сьогодні 14-го січня б. р. (в день Нового Року ст. ст.) в 6 години вечора відбується засідання пленума українського національного союзу в помешканні Проріза 2, кв. 68, де будуть вирішуватись невдаклїдні питання.

Всім членам неодмінно прибути на засідання. Редактор Андрій Ніковський.

Оповідки.

Д-р Черняк, спец. водоляра для систем. лічення всякого роду полових хвороб. Вел. Житомирська 16, 9-2 та 5-9. 12-01266-6

Д-р Сергій Коломієць сєфіліс, грип, поволі шкурні. 606-914. Гоголівська 2а. 11-1, та 5-8 в.

Інженер-Електрик скнч. елек. мех. одд. Петроград. Політ. Інст. Служ. 3 р. поваж. електрич. фірмі обор. Центр. ст. трамв. Маю рекомендації у Київі відпов. занят. агроден на вїзд. Лїстов. м. Ольгопіль Подгуб О. Л. Плохочькому. 2-016-2

Стенограф практик (з виш. освіт.) шукає праці. Стенографує вїздї засідання, лекції на укр. мові. Адреса—Павловська 10 пом. 8. О. Фроленко.

В Управлінні Правобережних залізниць

17-го січня нового стилю 1919 року в 1 годні для конкуренції на роботи по огляденню домових друб і смітняних ящиків в будинку Управління в Київі, по зазначеним зв'язкам.

Докладностю особисто і поштою—Київ, Управління Сл. Колії від 11 до 4 дня. 1-34

Пайови помешкання

з 3-4-5 кімнат продаються на літніх умовах. Огляд і справ: Ірпінська вул. № 3-а, помеш. 7, од 9 до 12 год. дня, з сьвєта од 12 до 3 год. дня. 10-027-1

Управа Всеукраїнського Союзу Земств (В-Володимирська 33)

значно поширюючи свою працю, запрохує українців на посади одвічальних завідуючих відділами, діловодів, рахівників, конторщиків, друкарщиків і т. и. Платня від 400 до 1500 карбованців місячно.

До прохання треба додати curriculum vitae нотаріальну копію паспорту чи документа, який його замінєє і рекомендація якої небудь української інституції або відомого українського громадського діяча. Прохання приймаються од 11—1 год. 3-028-1

Оголошення.

Київська Губерніальна Народня (Земська) Управа цим оголошує конкурс на посади зарідуючих народними школами сільськогосподарства на Київщині.

Умова: вища с-г. освіта і громадсько-земський і практичний стаж. Платня 9000 карбованців на рік і окрема платня за практичєі с-г. роботи з учнями. Заяву і curriculum vitae, а також посвідчення про попередню службу просять надіслати до Управи не пізніше 1-го лютого 1919 р. 2-53-1

Київська Губерніальна Земська Управа запрошує на тимчасову посаду середній епідемичний персонал "лікарських помішників". З проханням звертатись що дня до Санітарного Бюро, В.-Володимирська 33. 1-52

Оголошення.

Центральне Бюро передплати на всі українські газети і журнали з 10 січня 1919 р. відкрило в Київі новий відділ. Адреса: Театральна площ. 48. Тел. 57-16 (бувш. редакція газ. Відродження). 2-031-1

В чє т-во "Робітничя Книгарня"

В Володимирська, 16. симп дїяням вїйдє з друку і поступити в продаж нова книжка до сучасн. моменту **Карл Каутський** Дїктатура пролетаріату, стор. 120-130. 1-59

ОБ'ЯВА

Звенигородська Повітова Продовольча Управа сповєщає, прилюдні торги по ліквідуванню майна Управи мають відбутись 22 січня 1919 року в м. Звенигороді по Проспєктивній вулиці, будинок Мацєвської й по Дворянськй вулиці будинок Андєрьєвського де будуть продаватись книжки преси гїтвовий дрїт, кожухи, ліхтарі й инє майно.

23-гого ж січня при залізничній станції Звенигородка-ручні преси, гїтвовий дрїт, вагївничі і инє майно, і 25-гого ж січня в м. Шполі в господарстві Яновського-кучня, повїтка, лідїна і инє майно на знос "25" грудня 1918 року. 3-33-3

В Константиноградській земській хлопчачій гімназії

мени Тараса Шевченка маєєсь вільна посада вчителя російської мови кількїсть вільних лекцій тїжєвєю 24, класа наставництва. В тїй же гімназії маєєсь вільна посада закордонной мови (німецькой) кількїсть лекцій 14.

Особї, котрі бажать заняти ці посади повинні авертїти з своїм проханням (з вказівкою освітнього цензу, місяця річїм. праці та инших) до Попечителїної Ради гімназії. 3-44-3

Книгарня Всеукраїнського учительського видавничого т-ва "ВСЕУВИТО"
(Київ, Вел.-Володимирська, 34)
має великий вибір галицьких видань: краще письменство, наукові твори, словники, дитячі книжки, книжки релігійного змісту і инші.
Вийшли з друку власні видання:
1) О. Стеценка.—Рідні колоски, ч. 1-а, вид. 2-е, ц. 13 гривень 50 шаг.
2) Р. Русова.—Перша школа був. читанка для доросл., вид. 1, ц. 5 грив.
3) Шапошников та Вальдов.—Збірник алгебраїчних задач, ч. 1-а перекл. з моск. ц. 16 гривень.
4) Портрети Т. Г. Шевченка, мал. Сніжного, ц. 10 гривень.
НА СЛАДІ Т-ВА В ВЕЛИКІЙ КІЛЬНОСТІ Є ТАКІ ВИДАННЯ:
1) Вічер-Стоу. Дядькова Томова хатина, перекл. М. Загіря, ц. 18 грив.
2) Шкільна мапа України, ціна 10 гривень.
3) Тальбот. Старшини у Вільбайській школі, перекл. М. Загіря, ц. 15 гр.
4) Порадник діячам позашкільної освіти, вид. 1, ц. 7 гривень.
5) Русова С. Доповісне виховання, ц. 6 гривень.
6) Дубровський. Московське-український словник, ц. 24 гривні.
7) Єолодський Панаа Штуржарка. Жарт на 3 ці, 4 гривні.
а також всі підручники, які видає при фінансовій допомозі Міністерства Освіти.
"ВСЕУВИТО" приймає замовлення на оглядання шкільних та народніх бібліотек. Взірцевий каталог бібліотек на різні ціни друкується. Школам, земствам і книгарням знижка. 2-019-2